

БАБА ЯГА И ДЪЩЕРЯ Й ЧУКОТСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда Накова, 2016

chitanka.info

БАБА ЯГА И ДЪЩЕРЯ Й[0]

Живели старец и жена му. Старицата умряла и оставила едничка дъщеря. Бащата потърсил друга жена и се оженил за вдовица, която също имала дъщеря. Тази вдовица била вещицата Баба Яга. Мащехата силно ненавиждала заварената си дъщеря. Биела я безмилостно и не ѝ давала нищо за ядене. Един ден я изпратила на вира да изпере някаква стара рибарска мрежа. Докато момичето я перяло, бързото течение я отнесло. То горчиво заплакало. После погледнало надолу във вира и видяло път. Слязло и стигнало в долната земя. Вървяло, вървяло и видяло една конюшня. В нея имало няколко коня и било доста мръсно. То почистило хубаво, наскубало малко трева от туфите изпод снега и я донесло за прясна сламена постеля. После продължило пътя си.

По-нататък видяло един обор. Там имало няколко крави. В обора било по-мръсно от конюшнята. Момичето хубаво го почистило и донесло малко трева за прясна сламена постеля. После издоило кравите и си тръгнало.

Като повървяло известно време, стигнало до една къщурка. Там било толкова мръсно, че сметта покривала прага. Тя влязла и почистила къщата. След това наклала огън и седнала на леглото. Седяла си така сама и горчиво плачела. Изведнъж отвън се зачул шум от влacenе на старчески крака, обути в пълстени ботуши, и влязла една дребна старица.

— Боже мой! Ти пък откъде се появих?

— Аз си нямам майка. Вещицата Баба Яга е безмилостна към мен. Изпрати ме на вира да изпере една стара мрежа, а течението я отнесе. Казах си: „Тя и без това ще ме убие. Не е ли по-добре сама да сляза в долната земя?“

— Добре — казала старицата, — можеш да прекараш нощта в къщата ми, а на сутринта ще ти дам една мрежа на мястото на

загубената.

На сутринта старицата ѝ дала рибарска мрежа, направена от чисто сребро, а също и едно малко сандъче с железен капак и рекла:

— Дай тази мрежа на Баба Яга. Тя ще ти бъде много благодарна за нея. Задръж сандъчето за себе си. Всеки път, когато огладнееш, може да повикаш баща си. Тогава отвори сандъчето, но гледай мащехата ти да не види. Сандъчето ще ви нахрани и напои.

Момичето взело подаръците и си отишло вкъщи. Дало сребърната мрежа на Баба Яга. О, колко доволна била вещицата! Тя повикала своята дъщеря и ѝ дала нова рибарска мрежа, съвсем чиста и бяла. После казала:

— Върви на вира. Може и на теб да дадат нещо.

Дъщерята на Баба Яга отишла на вира. Взела да пере мрежата. Течението я отнесло. Тя погледнала надолу във вира и видяла път. Тръгнала по него и стигнала до долната земя. След някое време видяла конюшнята. Вътре имало няколко коня и било мръсно. Момичето промърморило:

— Пфу, колко е мръсно тук! — и отминало. След това видяло обора. Вътре имало няколко крави, а мястото било по-мръсно от предишното. То отминало с голяма погнуса. После стигнало до малката къща. Тя била толкова пълна с мръсотия, че боклукът покривал прага.

— Уф, каква ужасна мръсотия! — казало момичето. Все пак влязло вътре и седнало на леглото в студа, сред купищата смет и запяло колкото му глас държи. Влязла старицата и попитала:

— Боже мой! Ти пък откъде дойде?

— Майка ми ме прати да изпера една рибарска мрежа, а течението я отнесе. Погледнах надолу във вира и видях път. Тръгнах по този път и дойдох тук.

Старицата ѝ дала мрежа, същата, която изпуснала във вира, и един голям сандък с капак от хвойново дърво. И нея също предупредила:

— Гледай като отваряш този сандък да няма никой друг наоколо! Само когато сте двете с майка ти, тогава го отвори.

Момичето се върнало по обратния път и излязло от вира.

— Майко — провикнало се то към Баба Яга, — нося сандък, много е голям.

— Не го отваряй, чу ли? — казала майката. Те взели сандъка и се скрили в един шубрак. Тогава тя отворила капака. Оттам излязъл пламък и ги изпепелил и двете. Така те били погубени. А старецът и дъщеря му напуснали това място и заминали за долната земя. Отишли при старата жена. Старият човек се оженил за нея и тримата заживели заедно.

Илюстрация: Х. Дж. Форд

[0] Известник: Waldemar Bogoras. Tales of Yukaghir, Lamut, and Russianized Natives of Eastern Siberia. Anthropological Papers of the American Museum of Natural History, Vol. XX, Part I. New York, 1918.

Илюстрация: The Yellow Fairy Book. Andrew Lang, editor. Henry Justice Ford, illustrator. London: Longmans, Green, and Co., 1894. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.